

Posudek bakalářské práce

Michaela Vaňková, *Základní italská terminologie v oblasti módy*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, ak. r. 2015/2016, 49 stran.

Michaela Vaňková předložila přepracovanou verzi své bakalářské práce, v níž se k tématu italské terminologie módy postavila víceméně obdobným způsobem. Věnovala však – v souladu se zadáním práce – daleko více pozornosti strukturním aspektům slovní zásoby, kterou v oblasti módy nacházíme. Výsledkem je přehled (byť minimální) slovtvorných způsobů, které v označování některých prvků oděvního průmyslu převažují. V tomto smyslu jsou cíle práce v zásadě splněny, ačkoli pokrytí této terminologie zdaleka není ideální.

Text práce je rozdělen do čtyř základních kapitol, mezi kterými je jen velmi volné tematické pouto: složení italské slovní zásoby, terminologie oděvů v historii, terminologie současných oděvů, specifické oděvy (práci uzavírá shrnutí a slovníček). Základním nedostatkem všech kapitol je chybějící deklarace cílů, ke kterým by měla kapitola směřovat a jaké je její místo v celé práci. Výjimku tvoří první kapitola, kde diplomantka takové cíle předkládá. V dalších kapitolách je už o něco méně jasné, proč je kapitola strukturována tak, jak je, např. proč je historický exkurz omezen jen na některé oblasti a některá období. Podobně není zcela jasné, proč je čtvrtá kapitola věnována sportovním a vojenským oděvům (jako součást kapitoly „Specifické oděvy“). Je to proto, že zde je terminologie velmi bohatá a slovtvorné postupy rozmanité?

Jak je patrné, bakalářská práce Michaely Vaňkové vzbuzuje celou řadu otázek, ke kterým teď přičiním pár svých poznámek. Některé jsou míněny jako body k diskusi a rozhodně by neměly vyznít jako fatální chyby.

1) K obsahové části. Diplomantka se omezuje skutečně jen na základní terminologii – u jednotlivých hesel uvádí veskrze českou definici, ačkoli právě zde by bylo dobré prokázat znalost italské slovní zásoby, např. u mnoha termínů se operuje s další podskupinou termínů, které rozhodně nepatří k běžné lexikální výbavě (např. *kostice*, s. 23-24).

2) K formálním náležitostem. Velkou „vadou na kráse“ je obecně jazyková stránka celé práce: diplomantka má velké potíže s přesnou formulací, interpunkce je chaotická (či přímo zcela chybějící, např. na s. 9 nahoře nebo na s. 21, kde je řeč o džínách), terminologie nepřesná nebo nesprávná (např. latina vs. starolatinšské, „zastaralá němčina“, „ústní podání“).

3) Pokud jde o slovtvornou analýzu terminologie, ne vždy je úplně neproblematická. Např. na s. 18 prefix *in-* figuruje v kompozitu? Kompozice je přece o pár stránek dříve definována jinak než prefixace. Na s. 15 *zocchetto* je přímo převzaté z latiny? Na s. 32 se mluví o zkrácenině slovesa *parare* v kompozitech typu *paragambe* apod. V definici verbonominálních kompozitech nic takového není.

4) Na s. 20 je citace Fultona poněkud nepatřičná.

5) Na s. 28 je řeč o Ch. Chaplinovi a o jeho vlivu na módu (buřinka) – jen se obávám, že to není konec 19. století (Chaplin se narodil v r. 1889 a většina jeho tvorby spadá do 1. poloviny 20. století). To sice není pro tuto práci tak podstatné, ale prozrazuje to určitou „nepřipravenost“, která se objevuje na mnoha dalších místech.

6) Dotaz k výběru specifických oděvů: proč právě sportovní oděvy (a proč pak hokej a fotbal) a vojenské oděvy?

Vzhledem k těmto výhradám – které by bylo možné ještě dále rozvíjet – považuji bakalářskou práci Michaely Vaňkové za hraniční, k obhajobě ji sice doporučuji – v naději, že mnohé diplomantka bude schopna vysvětlit –, ale navrhuji ji hodnotit pouze jako **dobrou**.

V Českých Budějovicích dne 27. 5. 2016

.....
doc. Pavel Štichauer, Ph.D.
vedoucí bakalářské práce